

Rabok legyünk vagy vétózzunk?

2022 november 20. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Üzent Magyarországnak a hálózat.

Az a hálózat, amely állítólag nem is létezik. Ehhez képest mindennap üzennek – szépen, összehangoltan, pontosan úgy, ahogyan egy nem létező organizmustól elvárható. Ezúttal a Bloombergen keresztül tájékoztatták a magyarságot arról, hogy az Európai Bizottság valószínűleg nem hoz döntést a jövő heti, november 22-ei ülésén a magyar kormány reformjavaslatairól, nem érnek rá velünk foglalkozni, így tovább csúszik a nekünk járó helyreállítási források kifizetése.

Magyarán folytatják a hülyítést, elszobáztatnak minket. Továbbra sem juthatunk hozzá az uniós hitel nekünk járó részéhez, amelyet egyébként Magyarország kezességvállalásával (is) vettek föl. Olyan, hajuknál fogva elrágatott feltételek teljesítését követeli Brüsszel, amelyekről a hitelfelvételkor természetesen még szó sem volt. E feltételek magyarából a „nem tetszik a ködmönöd” színvonalán mozognak.

A neve elhallgatását kérő „uniós diplomata” értésünkre adta: kérdéses, hogy a pénzügyminiszterek december 6-i ülésén elfogadják-e a reformjainkat, akkor ugyanis egyéb, „hazánkhoz képest prioritást élvező témákról kell döntenünk”, mint például az Ukrajnának szánt pénzügyi támogatásról. Jó tudni. Mi uniós tagként nem vagyunk „prioritás”. A nem uniós Ukrajna viszont az. A nemzetiségeit üldöző, az ellenzéki pártokat és híroldalakat betiltó, halállistákat vezető, Bandera-kultuszt ápoló bábállam feneketlen zsákjába szórni a mi adóforintjainkat – az most a legsürgősebb. Tudniillik: ha Zelenszkijék nem kapják meg a pénzünket, akkor esetleg leülnek végre tárgyalni az oroszokkal, vége lehetne a háborúnak. Azt viszont a nem létező hálózat nem szeretné.

A Bloomberg alig burkolt fenyegetésként megjegyzi: „Az uniós kormányoknak az év végéig jóvá kell hagyniuk Magyarország tervét, különben Budapest elveszíti a források hetven százalékát, ami mintegy 4,1 milliárd euró lehetséges veszteséget jelent.” Értjük, hogyne értenénk. Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére. Az állítólagos diplomatán keresztül a hálózat végül azt is megüzente: „A prioritás az, hogy jóváhagyják az Ukrajnának szánt forrásokat, és Magyarországot is rávegyék, hogy ehhez hozzájáruljon. Kijev nem engedhet meg magának késedelmet.” Már ha leszünk olyan hülyék, hogy hozzájárulunk.

Amúgy mi az, hogy „Kijev nem engedhet meg magának késedelmet”? Nekünk ehhez mi közünk van? Ukrajna nem uniós tagállam. Már tavasszal kapitulált volna, ha nem kapna amerikai és uniós milliárdokat. A mi adóforintjainkat pumpálják nekik a mi megkérdésünk nélkül. Magyarország és a többi uniós tagállam vegyen föl hitelt nekik? Mi fizessük a számláikat, hogy ők háborúzhassanak? És a kölcsönből természetesen semmit sem látunk majd viszont. Agyrém! Egyetlen fillért sem szabad nekik küldeni, és akkor talán leülnek tárgyalni. Addig viszont ugyanolyan nagy marad a mellény a pre zongoristán, mint idáig.

Ami pedig a Brüsszel–Magyarország-viszonylatot illeti: ne legyen igazam, de azt hiszem, egy megveszekedett fillért sem kapunk. Húzzák az orrunk előtt a mézesmadzagot, hitegetnek, és hiába teljesítjük az egyre újabb követeléseiket, a végén majd közlik, rémesek az itteni állapotok, coki jár nekünk, nem helyreállítási pénz. A pénzünket talán már el is küldték Ukrajnának, hiszen az egy mintademokrácia, egy igazi jogállam, legalábbis Guy Verhofstadt szerint.

Ideje észrevennünk: a hálózat s vele Brüsszel gyarmatként kezel minket. A civilizáció egyedüli letéteményeseinek képzelik magukat. Minket meg idomítandó majomnak, akit mőresre kell tanítani, újra és újra ki kell fosztani, s a kifosztásunkat úgy beállítani, mintha ők tartanának el minket. Röhej. Ha tapsra nem ugrálunk, nem adják oda a banánunkat, amit elzavargatnak el tőlünk.

A hálózat államai évszázadok óta gyarmatosítók, s mindazt a frusztrációt, amit gyarmatbirodalmaik szétesése okozott, és mindazt az elmebajt, ami a mérhetetlen jólétükből sarjadt, most rajtuk verik le. Nem, sosem vesznek vissza a zsarolásból, a lelki terrorból, akárhány feltételüket teljesítjük. Két lehetőségünk maradt. Vagy teljesen behódolunk, és a gyurcsányi hagyományok szerint hagyjuk csúcsra jártni a nemzetközi cégek (kifele irányuló) pénzszivattyúit, vagy az utolsó szuverenitásmorzsáinkat védve vétőzzünk, vétőzzünk és vétőzzünk. (Amíg el nem törlik.)

Pilhál Tamás

Borítókép: Guy Verhofstadt (Fotó: MTI/EPA/Patrick Seeger)

www.magyar nemzet.hu

Ajánló